

ဓမ္မခန္ဓာ (၄၆) လွင်တီးခေါင် (အာလ် အဟ်ကာဖ်)

ဉာဏ်စဉ်ကိန်းဝပ်ပေးမှု အမှတ်စဉ် (၆၆)၊ သုတ်ဒေသနာ (၃၅)ပါး။

ဦးဌေးလွင်ဦး ပြန်ဆိုသည်။

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ကရုဏာရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူသော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဂုဏ်တော်အားဖြင့်-^{၁၁၀}

၁။			﴿ حم ﴾
☆၄၀၁		ဟာ မင်။ [☆]	
၂။		تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿	
		ကိန်းဝပ်ချမှတ်ပေးသော ကျမ်းတော်သည် ဘုန်းတော်ရှင် ဓမ္မသတ်ရှင် ဖြစ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ ဖြစ်၏။	
၃။		مَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿	
		ငါသည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာရှိ အရာများ၊ ထိုနှစ်ခုကြားရှိ အရာများကို မှန်ကန်ခြင်း၊ တိကျသော အချိန်ကိုက်ဖြင့် ဖြစ်တည်စေသော်လည်း၊ ဖုံးကွယ်သော သူတို့သည် သတိပေးတရားမှ ကျောလှည့်သွားကြကုန်၏။	
၄။		قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَاوَاتِ إِنَّنُوْنِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَارَةٍ مِّنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿	
		ဟောလော့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုပြိုင်လျက် သင်တို့ ဆုတောင်းနေရာများကို သုံးသပ်မိလေသလော၊ မြေကမ္ဘာ၌ သူတို့က ဖြစ်တည်ပေးနိုင်ရာတို့ရှိလျှင် ကျွန်ုပ်အား ပြလော့၊ သို့မဟုတ် အာကာသ၌ ဖက်စပ်ပိုင်ဆိုင်မှု ရှိလေသလော၊ သင်တို့သည် ဖြောင့်မှန်သူများ ဖြစ်လျှင် ဤမတိုင်မှီ ကျမ်းတော် သို့မဟုတ် ပညာအကြွင်းအကျန်များကို ကျွန်ုပ်အား ပေးအပ်ကြလော့။ ^{၆၅}	
၅။		وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿	
		ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုပြိုင်လျက် ရပ်တည်မြဲမြံရမည့် နေ့ကာလထိတိုင် သူတို့အား အလိုတူတုံ့ပြန်ပေးနိုင်ခြင်း မရှိသော အရာများထံ ဆုတောင်းနေသူများထက် ပို၍ မည်သူက လမ်းလွဲဦးမည်နည်း၊ သူတို့သည် သူတို့၏ ဆုတောင်းခြင်းအား နမောန်မဲ့ပင် ဖြစ်ကြ၏။	

(၉၆၅) ဤကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်သည် လူ့လက်ရာ စွက်ဖက်ထားသော မည်သည့် ကျမ်းကိုမှ ထောက်ခံ ရပ်တည်ပေးခြင်း မရှိကြောင်း ၂:၄၁ တွင် ရှင်းပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် ဤကုရ်အာန် မတိုင်မှီ ရှိနေသော ကျမ်းများကို တိကျမှန်ကန်သော ကျမ်းများ ဖြစ်သည်ဟု မည်သည့် အခါတွင်မှ မဆိုပေ။ ထို့ကြောင့် ဤသုတ်တော်တွင် ဤ (ကုရ်အာန်) ကျမ်းတော် မတိုင်မှီ ရှေးကျမ်းများ၊ သို့မဟုတ် ထိုရှေးကျမ်းများမှ ရရှိသည်ဟု ဆိုသော ပညာ အလင်းရောင် အကြွင်းအကျန်များ ရှိသည် ဆိုက ပေးအပ်ကြလော့၊ တင်ပြကြလော့ဟု တောင်းဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ထိုတောင်းဆိုခံရသော လူမျိုး အနေဖြင့် မည်သည့် အခါကမျှ မတင်ပြနိုင်ခဲ့ချေ။

၆။ ဖိုးကွယ် ပစ်၏	<p style="text-align: center;">وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦٦﴾</p> <p>လူသားအပေါင်းအား စုရုံးစေသောအခါ၊ ၎င်းတို့က သူတို့အဘို့ အတိုက်အခံ ဖြစ်၍၊ သူတို့၏ ကိုးကွယ်ခဲ့သည်တို့ကို ပြုပယ်ချပစ်၏။^{၆၆}</p>
၇။	<p style="text-align: center;">وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ﴿٦٧﴾</p> <p>သူတို့အား ငါအရှင်၏ သုတ်ဒေသနာတော်များကို ရွတ်ဖတ်ပြသောအခါ၊ သူတို့ထံသို့ ရောက်လာသော သစ္စာတရားကို ဖိုးကွယ်သော သူတို့က “ဤသည် ရှင်းလင်းသော မှော်အတတ်ပင်တည်း” ဟု ပြောဆိုကြ၏။</p>
၈။	<p style="text-align: center;">أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ كَفَىٰ بِهِ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٦٨﴾</p> <p>သို့မဟုတ် “သူ၏ လုပ်ကြံဖန်တီးချက်” ဟု ပြောဆိုသည်များကို၊ ဟောပြောလော့ “အကယ်၍ ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းကို လုပ်ကြံဖန်တီးခဲ့သော်က သင်တို့သည် ကျွန်ုပ်အား ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ထံမှ ကာကွယ်ပေးနိုင်စွမ်း စိုးစဉ်းမျှ မရှိချေ။^{၆၈} အရှင်သည် သင်တို့၏ ဆွေးနွေးချက်များကို ကုန်စင်သိနေတော်မူ၏။ သင်တို့၏ကြား ကျွန်ုပ်၏ကြား၌ အရှင်သည် လုံလောက်သော သက်သေပင် ဖြစ်၏။ အရှင်သည် လွတ်ငြိမ်းစေသော အရှင် အကြင်နာရှင် ဖြစ်တော်မူ၏။”</p>
၉။	<p style="text-align: center;">قُلْ مَا كُنْتُ بِدَعَاٍ مِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفَعَّلُ بِي وَلَا بِيَكُمْ إِنْ اتَّبَعْتُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٦٩﴾</p> <p>ဟောလော့ “ကျွန်ုပ်သည် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များအနက် အထူးအဆန်း မဟုတ်ချေ။ ကျွန်ုပ်၌ သင်တို့၌ မည့်သို့ ဖြစ်ပျက် ခံရမည်ကို ကျွန်ုပ် ကြိုမသိနိုင်၊ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်ထံအား အာရုံစူးစိုက်စွာ ဝန်ခံရသည့် အတိုင်းသာ လိုက်နာ၏။ ကျွန်ုပ်သည်ကား သတိပေးသူ ရှင်းရှင်းလင်းလင်းသာ ဖြစ်၏။”^{၆၉}</p>

(၉၆) ဤသုတ်တော်မှ “၎င်းတို့သည်” ဆိုခြင်းမှာ လူသားအပေါင်းက ကိုးကွယ်ရာဟု သတ်မှတ်ထားသော လူသားခေါင်းဆောင်များကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်၍၊ ထိုခေါင်းဆောင်များသည် သူတို့၏ နောက်လိုက် အကူအညီအား တရားတော်- ဉာဏ်စဉ်တော်၏ ဖြစ်မြစ် ဖြစ်သော ပရမတ်ဘုရားရှင်ကို သာ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ကြရန်၊ မိမိတို့အား မကိုးကွယ်ရန် ဟောပြောသွန်သင်ခဲ့သည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော်လည်း ထိုခေါင်းဆောင်များလွန် နှစ်ကာလများသို့ ရောက်လာသောအခါတွင် သူတို့၏ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်မှုမှာ အဆုံးမသတ်နိုင် ဖြစ်လာ၍ မဲသမ မျက်စိဖြင့် မမြင်နိုင်ကောင်းသော ပရမတ်ဘုရားရှင်အစား လူသားခေါင်းဆောင်များကိုသာ ကိုးကွယ်ပသ ချည်းကပ် ဆုတောင်းရာများ အဖြစ် သတ်မှတ် လိုက်ကြပေတော့သည်။ ဤကျမ်းတော်က နောက်ဆုံးနေ့တွင် (အမှန်တရား ပေါ်လာသောနေ့တွင်) ထိုကိုးကွယ်ခြင်းခံရသော ခေါင်းဆောင်များသည် ထိုသို့ ပုဂ္ဂိုလ်ရေး ကိုးကွယ်မှုအား နှလုံးစွဲနေသော သူများ၏ အတိုက်အခံများ ဖြစ်လိမ့်မည်၊ ထိုသူတို့၏ ကိုးကွယ်မှုများကို ထိုခေါင်းဆောင်များက အတည်မပြု ပယ်ချ လိမ့်မည်ဟု ယတိပြတ် ပြောဆိုထားပေသည်။ ထိုအတွက် ကိုယ်တော်ယေရှုကလည်း သမ္မာကျမ်းစာ ရှင်မသံ ၇:၂၀-၂၃ တွင် “ဤ သခင် သခင်ဟု လျှောက်သော သူတိုင်းသည် ကောင်းကင်နိုင်ငံတော်သို့ ဝင်ရလိမ့်မည် မဟုတ်” ဟု လည်းကောင်း၊ ကိုယ်တော် ဂေါတမကလည်း သူ၏ တပည့် ရဟန်းများအား “တရားတော်ကို မမြင်လျှင် သူ့အား မမြင် မသိနိုင်” ဟု ခုဒ္ဒကပါဌပါဠိ သင်္ဃီကဏ္ဍသုတ်နှင့် ခုဒ္ဒက နိကာယ် ထေရာအပါဒါန် ဝတ္ထုလီ သုတ် များတွင် ပြောဆိုထားပေသည်။

(၉၇) ဤဝါကျတွင် ဆိုသော “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ” ဆိုသည်မှာ “ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ ချမှတ်ထားသည့် ပြစ်မှုသင့်ခြင်းကံ နိယာမမှ ဟု ဖြစ်ပေသည်။

(၉၈) ဤသုတ်တော်မှ “အထူးအဆန်း မဟုတ်ချေ” ဟု ဘာသာပြန်ဆိုသော **عَا بِذِي آثَارِك- ဖဒါအတ်** ဆိုသော စကားလုံးကို ဆရာတော်ကြီး အများစုက **တရားသစ် ယူလာသူ မဟုတ်** ဟု ပြန်ဆိုကြပေသည်။ ထိုစကားလုံး **ဗီဒါအာန်** အဓိပ္ပါယ်မှာ ဓလေ့ထုံးတမ်း အသစ်၊ တစ်စုံ တစ်ခု အား အသစ် ဖြစ်စေသည်ဟု ဖြစ်ပေသည်။ မူလရှိရင်းစွဲ တရားတော်မှ အသစ်တီထွင်လျက် ဂိုဏ်းခွဲသူများကိုလည်း **ဗီဒါအတ်** ဟုပင်- ဤ စကားလုံးကို ယူလျက် သုံးစွဲပြောဆို ကြပေသည်။- ဤသုတ်တော်တွင် ကိုယ်တော် မုဟမ္မဒ်သည် ကမ္ဘာပေါ်၌ ပွင့်ပေါ်ခဲ့သော ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် အဆက်ဆက် ဟောပြော သွန်သင်ခဲ့သည့် မူရင်းတရားတော် စစ်စစ်အား တိကျသေချာစေရန် ပြန်လည် ဟောပြောသူ ဖြစ်ကြောင်း၊ တရားတော် အသစ်ကို တီထွင်သူ မဟုတ်ကြောင်း အတိအကျ ပြောဆိုပေသည်။ ပွင့်ပေါ်ခဲ့ လေသမျှသော ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင် အဆက်ဆက်သည် ခေတ်ကာလတိုင်းအတွက် လူမှုတော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်များ၊ လူတန်းစား တိုက်ဖျက်ရေး ခေါင်းဆောင်များ၊ အနစ်နာခံလွှတ် စွန့်စားခဲ့ရသော ခေါင်းဆောင် များ ဖြစ်၍၊ သူတို့ခေတ် သူတို့အခါတွင် ရှိနေသော မိရိုးဖလာ ဘာသာရေးအယူအဆ ဝိုဏ်းများ၏ အမှောင်ထုအား ပရမတ္ထသစ္စာတည်းဟူသော အမှန်တရား လက်နက်ဖြင့် ဖြိုခွဲခဲ့ရသူများ ဖြစ်သကဲ့သို့ ကိုယ်တော်မုဟမ္မဒ်သည်လည်း အလားတူပင် ဖြစ်ကြောင်းကို အတိအကျ ပြောဆိုထား

၁၀။	<p>قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾</p> <p>ဟောလော့ “သင်တို့ ဖုံးကွယ်မှောင်ချသော ထိုအရာသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံမှ ဖြစ်ကြောင်း သုံးသပ်မိသလော၊ ဂျူးလူမျိုးတို့အနက်မှ သက်သေခံတစ်ဦးက ၎င်းသည် အလားတူ ဖြစ်သည်ဟု သက်သေခံလျက် ယုံကြည်သော်လည်း သင်တို့သည်ကား မာနတက်နေလျက်ပင် ရှိသေး၏။ ဧကန်ပင် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် အဝိဇ္ဇာသင့် လူမျိုးအား လမ်းညွှန်တော်မမူချေ။” ၉၆</p>
၁၁။	<p>وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَّا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾</p> <p>ဖုံးကွယ်သော သူတို့က ယုံကြည်သော သူတို့အား “ထို၌ ကောင်းမြတ်ခြင်း ရှိခဲ့လျှင် သူတို့သည် ကျွန်ုပ်တို့ထက် အလျှင် ၎င်းကို ဆိုက်မြိုက်ခဲ့မည် မဟုတ်ချေ။ ထို့အတွက် သူတို့အား လမ်းညွှန်ခဲ့ခြင်းလည်း မရှိချေ”ဟု ပြောကြ၏။ သို့ဖြင့် သူတို့က “ဤသည် ဒဏ္ဍာရီဟောင်းသာ ဖြစ်၏”ဟု ဆိုကြသေး၏။</p>
၁၂။	<p>وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيًّا لِّتُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾</p> <p>ဤမတိုင်မှီ၊ မူဆာခေတ်မှ ကျမ်းတော်သည် ဦးဆောင်လမ်းပြနှင့် ကရုဏာကို ဆောင်၏။ အာရဗီ ဘာသာဖြင့် ဖြစ်သော ဤကျမ်းသည် ဖြောင့်မှန်စေ၏။ အမှိုက်ကောင်တို့အား သတိပေးရာ၊ ကောင်းမွန်သူတို့အား သတင်းကောင်းပေးရာ ဖြစ်၏။</p>
၁၃။	<p>إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾</p> <p>ဧကန်ပင် “ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ကံကြမ္မာရှင် ဖြစ်၏။”ဟု ပြောဆိုသောသူ၊ ခိုင်မာစွာရပ်တည်သူ၊ ထိုသူတို့သည် သောကရောက်ရမည်မဟုတ်၊ ပူဆွေးရမည်လည်း မဟုတ်ချေ။</p>
၁၄။	<p>أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾</p> <p>ထိုသူတို့သည် ဥယျာဉ်ဘုံ၏ အပေါ်များ ဖြစ်၍၊ ထို၌ ကာလမဲ့ စံစားရမည်ပင်၊ သူတို့၏ ကျင့်ကြံခဲ့မှုများကို သူတို့အတွက် ခံစားခွင့် ဖြစ်စေ၏။</p>

ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ အပြန်အလှန်အားဖြင့် ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ် မတိုင်မှီ ရှေးမှ ပွင့်ပေါ်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်တို့အား ပြန်လည် မြင်ယောင်လိုလျှင် ကိုယ်တော်မူဟမ္မဒ်၏ ဘဝဖြစ်စဉ်၊ ရုပ် နာမ် ကျင့်စဉ်တော်လှန်ရေးများ ကဲ့သို့သာ ဖြစ်သည်ဟု ပြန်လည် မြင်ယောင်သင့်ပေသည်။ ထိုကိုယ်တော်များသည်လည်း မိရိုးဖလာ လူပုဂ္ဂိုလ် ကိုးကွယ်ရေးကို တိုက်ဖျက်သော၊ တရားတော်၏ ဖော်ပြမှု မူလဓမ္မရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်အားထားစေသော စနစ်များဖြင့် လောကဓမ္မ၏ နိယာမများကိုသာ သွန်သင်ခဲ့သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များ ဖြစ်ပေတော့သည်။

(၉၄၁) ဤသုတ်တော်သည် မည်သည့် လူမျိုးမဆို အမှန်တရားကို လက်ခံကျင့်သုံးနိုင်သည်ဟု အတိအကျ ကြေငြာပေးသည်။ ထိုခေတ် ထိုအခါက လူ့ကျင့်ဝတ်နှင့် စပ်လျဉ်းသော၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်အား နည်းလည်စေနိုင်သော၊ အဆုံးအမ စာပေကျမ်းဂန် မရှိဟူ၍ အထင်သေး အမြင်သေးခံနေရသော အာရဗီလူမျိုးထဲမှ ကိုယ်တော် မူဟမ္မဒ်သည် ပွင့်ပေါ်လာခြင်း ဖြစ်၍၊ ထိုသို့ မိမိလူမျိုးတို့အား အထင်သေးထားသည့် လူသားများသည်ပင် ကျမ်းတော်ကို လက်ခံယုံကြည်လာသော်လည်း အာရဗီများ အနေဖြင့် ကျမ်းတော်အား လက်ခံရန် မာနတက်နေသေးကြောင်းကို ပေါ်ပြထားခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ဤအဆုံးအမတော်တွင် အခြားသော ကြီးကျယ်သည့် သွန်သင်ချက်မှာ ဂျူးလူမျိုးကို ဖြစ်စေ၊ အခြားသော မည်သည့် လူမျိုးကို ဖြစ်စေ အားလုံးကို မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ဖြစ်သည်ဟု စွပ်စွဲ ပုတ်ခတ် မုန်းတီး၍ မရကြောင်း လူမျိုးတိုင်းတွင် အမှန်တရားအား လက်ခံရသော သူတော်စင် သူတော်ကောင်း သတ္တိရှင်များနိုင်၍ မိမိလူမျိုးထဲတွင်လည်း လူဆိုးလူမိုက်များ ရှိနေနိုင်သည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ အစ္စလာမ်များ လက်ခံယုံကြည်ထားသော ဤကျမ်းမြတ်ကုရ်အာန်တွင် ထိုကဲ့သို့ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သွန်သင်ထားပါလျက် နိုင်ငံရေး ပရောဂဲကြောင့် ဖြစ်စေ အခြားသော ဝါဒအမျိုးမျိုးကြောင့် ဖြစ်စေ အခြားသော လူမျိုးတစ်မျိုးအား မုန်းတီးနေခြင်းသည် ကျမ်းတော်ပါ သွန်သင်ချက်နှင့် မကိုက်ညီ ဆိုသည်ကို ဆင်ခြင်အပ်ပေသည်။

၁၅။	<p>وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصَالُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُثَبُّتُ الْإِنِّكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿</p> <p>ငါသည် လူသားအား မွေးသမိဘတို့အပေါ် ကောင်းမွန်ရည်စေရန် သြဝါဒပေး၏။ မွေးသမိခင်သည် သူ့အား ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ လွယ်ဆောင်ခဲ့ရပြီး၊ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ မွေးဘွားခဲ့ရ၏။ သူ့အား လပေါင်းသုံးဆယ် သယ်ပိုး နို့ချိုတိုက်ကျွေးခဲ့ရ၏။ သူသည် ပြတ်သားစွာ အရွယ်ရောက်၍ အသက်လေးဆယ်သို့ ဆိုက်ရောက်သော်၊^{၉၇၀} “အို ကံကြမ္မာရှင် တပည့်တော်နှင့် မိဘနှစ်ပါးအား ဂုဏ်ပေးခဲ့သည့် ဂုဏ်သိက္ခာအတွက် ကျေးဇူးသိတတ်နိုင်စွမ်းကို ချီးမြှင့်တော်မူပါ။ တပည့်တော်အား အရှင်၏ ကျေနပ်စေရာ ပြုပြင်ပြောင်းလဲခြင်းကို ကျင့်ဆောင်စေနိုင်၍၊ တပည့်တော်၏ သားစဉ်မြေးဆက်ကိုလည်း ပြုပြင်ပြောင်းလဲစေတော်မူပါ။ တပည့်တော်သည် အရှင်ထံ၌ ခဝါချပါ၏။ တပည့်တော်သည် ငြိမ်းချမ်းရေးဆောင်သူတို့မှ ဖြစ်ပါ၏။” ဟု ရင့်ကျူး၏။</p>
၁၆။	<p>أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَنْتَقِبُ عَنْهُمُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَّ الصِّدْقَ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿</p> <p>ထိုသူတို့သည် ကျင့်ဆောင်ခဲ့ရာမှ ကောင်းမှုများကို လက်ခံအတည်ပြုခံရ၍ အကုသိုလ်များအား ချေပခံရသူများဖြစ်၏။ သူတို့အား ဥယျာဉ်ဘုံ၏ အဖော်များ ဖြစ်စေ၍၊ သူတို့အား ပေးခဲ့သည့် ကတိတော်အား ဖြောင့်မှန်သော ကတိဖြစ်စေ၏။</p>
၁၇။	<p>وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أَفِ لَكُمَا أَعَدَّانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلْتُ الْقُرُونُ مِن قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَنْغِثَانِ اللَّهَ وَإِنَّكَ آمِنٌ إِنْ وَعَدَ اللَّهُ حَقًّا فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿</p> <p>မွေးသမိဘအား “ထို့” ပြန်လာရမည်ဟု - ကျွန်ုပ်အား သင်တို့ ဆုံးမသလော၊^{၉၇၁} ကျွန်ုပ်မတိုင်မှီ ရှေး မျိုးဆက်များလည်း လွန်ခဲ့လေပြီတည်း၊” ဟု ပြောဆိုသော်၊ သူတို့က ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တိုင်တည် ပြောဆိုသည်မှာ “သင်သည် ပျက်စီးရလေခြင်း၊ ယုံကြည်ခြင်းရှိပါ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်သည် မှန်ကန်၏။” ဟု ဖြစ်၏။ သို့ဖြင့် သူက “ဤသည် ရှေးဦးလူဟောင်းတို့၏ ပုံပြင်မျှသာတည်း၊” ဟု ပြောဆို၏။</p>
၁၈။ *၆:၁၀၀	<p>أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِم مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿</p> <p>လူသားနှင့် ပုတုဇဉ်တို့၏* အနက်မှ သူတို့ မတိုင်မှီ လွန်လေခဲ့ပြီးသော အသိုင်းအဝိုင်းများ၌ ဤသို့သော သူများအတွက် ဓမ္မတော်သည် မှန်ကန်ခဲ့၏။ သူတို့သည်လည်း လုံးပါးပျက်သုဉ်းရမည်ပင်။</p>
၁၉။	<p>وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا وَلِيُوقِيَهُمْ أَعْمَالَهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلُمُونَ ﴿</p>

(၉၇၀) လူသားတို့၏ ရင့်ကျက် တည်ငြိမ်မှုသည် အသက် လေးဆယ်တန်းသို့ ဝင်မှ စသည်ဟု ဤသုတ်တော်က ဆိုထားပေသည်။ လူသား ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များသည်လည်း သက်တမ်း လေးဆယ် တွင်မှ ဉာဏ်စဉ်တော်အား ဆွတ်ခူးနိုင်စွမ်း ရှိပေသည်။ သို့သော် ပြက္ခဒိန် တွက်ချက် သတ်မှတ်မှု ပညာ အတိအကျ မသိသေးသော ခေတ်ကာလများမှ မှတ်တမ်းများအရ အချို့ ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်တို့သည် သက်တော် လေးဆယ် မပြည့်မှီ ဉာဏ်စဉ်တော်ကို ဆွတ်ခူးခွင့် ရရှိခဲ့သည်ဟု ဆိုထားခြင်းများ ရှိပေသည်။ သို့သော် ထိုအသက်အရွယ်များဖြစ်သည့် အသက် ၃၅ နှစ်ကျော်များသည် အာရိဗီ နှစ်သတ်မှတ်မှုအရ သက်တမ်းလေးဆယ် ဝန်းကျင်များပင် ဖြစ်ပေသည်။

(၉၇၁) “ပြန်လာရမည်-ဟု” ဆိုသည်မှာ ဘဝပြောင်းပြီးနောက် ကောင်းကျိုးဆိုးကျိုးကို ခံစားရန် အစားပေးခံရမည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ မိဘ စကားကို နားမထောင်ဘဲ တစ်နေရာရာသို့ ထွက်သွားသော သားသမီးအား ဟောကတိမ်း၍ “သင်- ဒီကို ပြန်လာခဲ့၊” ဟု အမိန့်ပေးခြင်းမျိုးကို မဆိုလိုပေ။ မိဘတို့ ပြန်ပြောသော “သင်သည် ပျက်စီးရလေခြင်း” ဆိုခြင်းမှာလည်း သားသမီးအား ကျိန်ဆဲခြင်း မဟုတ်ချေ။ အကယ်၍ သင်သည် ဘုရား တရားကို မသိလျှင်၊ စည်းပျက်ကမ်းပျက် လုပ်ချင်ရာကို လုပ်ဆောင်နေလျှင် ပျက်စီးသွားနိုင်သည်ဟု ဆုံးမခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုအဓိပ္ပာယ်ကို “ယုံကြည်ခြင်းရှိပါ။ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ကတိတော်သည် မှန်ကန်၏။” ဟုသော စကားက အတည်ပြုထားပေသည်။ ဘုရားရှင် ပြဋ္ဌာန်း ထားသော စည်းကမ်း ဥပဒေမှာ မည်သူ့အတွက်မျှ ပြောင်းလဲသွားခြင်း မရှိချေ။

	ကျင့်ဆောင်မှု အတိုင်းသာ အခွင့်အလမ်းကိုယ်စီ ရှိစေ၏။ သူတို့၏ ကျင့်ဆောင်မှုအလျောက် သူတို့အား ခံစားစေ၏။ သူတို့အား အဝိဇ္ဇာသင့်စေခြင်း မရှိချေ။
၂၀။	<p>وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْمُغُنُّهُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ﴿</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့အား အပူမီးဆီသို့ အသင့်ရောက်စေသော နေ့ကာလ၌ “သင်တို့သည် လောကီသက်တမ်း၌ သန့်စင်ရာတို့ကို စွန့်ပစ်ခဲ့ကြ၍ ထို၌ ကြည်နူးခဲ့ကြ၏။ သို့ဖြစ်၍ မြေကမ္ဘာ၌ သင်တို့၏ သစ္စာမဲ့စွာ မာနတက်နေမှု၊ သင်တို့၏ အဖျက်အနှောင့် ပြုမှု များအတွက် ဤနေ့၌ သင်တို့အား အသရေပျက်ခြင်း ဝင့်ကြွေးကို အစားရစေပြီ။”</p>
၂၁။	<p>وَأَذْكَرَ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَابِ وَقَدْ خَلَّتِ النَّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿</p> <p>လွင်တီးခေါင်ထဲ၌ သတိပေးနှိုးဆော်သော အခွင့်၏ ညီနောင်များအကြောင်းကို သတိပေါ်ပေးလော့၊ သူ၏ မျက်မှောက် သူ၏ နောက်တွင် “ပရမတ်ဘုရားရှင်ကိုသာ ကိုးကွယ်ကြလော့၊ ကျွန်ုပ်သည် သင်တို့အတွက် နေ့တော်ကြီးကို ကြောက်မိပါ၏။” ဟူသော သတိပေးသူများ ရှိခဲ့ပြီ။</p>
၂၂။	<p>قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَا عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿</p> <p>သူတို့က “ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘုရားများကို ကျွန်ုပ်တို့က ကျောခိုင်းပစ်စေအံ့မှာ သင်ရောက်လာခြင်း ဖြစ်သလော၊ သင်သည် ဖြောင့်မှန်သူ ဖြစ်လျှင် သင်၏ ခြိမ်းခြောက်ခြင်းအား ကျွန်ုပ်တို့သို့ ရောက်စေလော့၊” ဟု ဆိုကြ၏။</p>
၂၃။	<p>قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرَاكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿</p> <p>သူက “ကုန်စင်သိခြင်းသည် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ထံ၌သာ ရှိ၏။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်အား စေစားခံရသည်ကို သင်တို့ ထံ အရောက်ပို့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ သို့သော် သင်တို့သည် ပညာမဲ့သော လူမျိုးဖြစ်သည်ကို ကျွန်ုပ် တွေ့ရပြီ။” ဟု ဆို၏။</p>
၂၄။	<p>فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿</p> <p>သူတို့သည် သူတို့၏ တောင်ကြားဒေသသို့ ဦးတည်လာသော တိမ်တိုက်ကို တွေ့မြင်သောအခါ၊ “ဤတိမ်တိုက်သည် ကျွန်ုပ်တို့၏ ထံသို့ မိုးသားကိုဆောင်လာ၏။” ဟု ဆိုကြ၏။ အမှန်မှာ ၎င်းသည် သူတို့ စိတ်စောနေသော စူးနစ်သည့် ဝင့်ကြွေးကို ဆောင်သည့် လေပင် ဖြစ်၏။</p>
၂၅။ ☺	<p>تُدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَاكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿</p> <p>၎င်း၏ ကံကြမ္မာရှင်၏ စီမံချက်အတိုင်း၊ ၎င်းက စိုးစဉ်းမျှမကျန် တိုက်ဖျက်လိုက်၏။ သို့ဖြင့် နံနက်မိုးသောက်သော် အိုး အိမ်ပျက်များမှအပ မည်သည်ကိုမှ မတွေ့ရတော့ချေ။ ငါသည် ရာဇဝတ်ကောင်တို့အား ဤသို့ အစားပေးတော်မူ၏။</p>
၂၆။	<p>وَلَقَدْ مَكَّنَّاهُمْ فِيهَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿</p> <p>မူချပင်၊ ငါသည် သင်တို့အား တည်ထောင်ပေးသကဲ့သို့ သူတို့အားလည်း တည်ထောင်ပေးခဲ့၏။ ထို့ပြင် သူတို့အား ကြားခြင်း မြင်ခြင်း ခံစားတတ်ခြင်းများကို စီမံပေးခဲ့၏။ သို့သော် ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ သုတ်ဒေသနာများကို စောဒက တက်ကြသောအခါ သူတို့၏ ကြားခြင်း၊ သူတို့၏ မြင်ခြင်း၊ သူတို့၏ ခံစားတတ်ခြင်းများသည် စိုးစဉ်းမျှ အသုံး မဝင် တော့ပေ။ သူတို့၏ လှောင်ပြောင်ခြင်းကသာ သူတို့အား ဖျက်ဆီးလေပြီ။</p>

၇၇။	<p>وَلَقَدْ أَهَلْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ فَاصْتَبَقْنَا وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٧﴾</p> <p>မုချပင်၊ ငါသည် သင်တို့ ပတ်ဝန်းကျင်မှ အရပ်ဒေသများကို တိမ်ကောစေတော်မူခဲ့ပြီ။ သူတို့ ဦးလှည့်စေအံ့ငှာ သုတ်ဒေသနာများကို ဖွင့်ဆိုရှင်းပြခဲ့၏။</p>
၇၈။	<p>فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلَىٰ صَلُّوا عَلَيْهِمْ وَذَكَرَ الْإِنَّمَاءُ بِكُفْرِهِمْ ﴿٧٨﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်အား တုပြိုင်လျက် အရှင်နှင့် နီးစပ်အံ့ငှာဟု သူတို့ အယူထားခဲ့သော ဘုရားများက သူတို့အား အဘယ်ကြောင့် မကူညီကြသနည်း၊ အမှန်မှ ၎င်းတို့သည် သူတို့ထံမှ လွဲချောင်သွားကြပြီ။ ဤသည် ၎င်းတို့သည် သူတို့၏ လုပ်ကြံဖန်တီးမှု ဖြစ်၍၊ ဇာတ်တော်များသာ ဖြစ်၏။</p>
၇၉။	<p>وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٧٩﴾</p> <p>ငါသည် ပုတုဇဉ် တစ်စုအား ကုရ်အာန်ကို ကြားနာစေရန် သင့်ဘက်သို့ တိမ်းစေ၏။ သူတို့ ရောက်ရှိလာသော် သူတို့က “နားထောင်ကြလော့” ဟု ဆို၏။ သို့ဖြင့် ပြီးဆုံးသောအခါ သူတို့၏ လူမျိုးထံသို့ လှည့်ပြန်လျက် သတိပေးဖူးလှ</p>
၈၀။	<p>قَالُوا يَا قَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٨٠﴾</p> <p>ပြောဆိုကြသည်မှာ “အို ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးတို့ ကျွန်ုပ်တို့သည် မူဆာ၏ နောက်၌ ချမှတ်ပေးသော ကျမ်းတော်ကို ကြားနာခဲ့ရ၏။ ၎င်းသည် ရှေးလက်စွဲကျမ်းများကို ပြောဆိုမှန်စေ၏။ ပရမတ္ထသစ္စာသို့၊ ပြောဆိုမတ်မြဲသော လမ်းတော်သို့ ညွှန်၏။-</p>
၈၁။	<p>يَا قَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿٨١﴾</p> <p>အို ကျွန်ုပ်တို့၏ လူမျိုးတို့၊ ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းကို အလိုတူကြလော့၊ အရှင်အား ယုံကြည်ကြလော့၊ အရှင်သည် သင်တို့အား ဝင့်ကြွေးများမှ လွတ်ငြိမ်းစေလတ္တံ့၊ ဂူးနစ်နာကျင်သော ဝင့်ကြွေးများမှ ချမ်းသာပေးလတ္တံ့။</p>
၈၂။	<p>وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٢﴾</p> <p>ပရမတ်ဘုရားရှင်၏ ဖိတ်ခေါ်ခြင်းအား အလိုမတူသော သူသည် မြေကမ္ဘာမှ လွတ်လမ်း မရှိချေ၊ အရှင်နှင့် တုပြိုင်လျက် သူ့အတွက် ကွပ်ကဲပေးနိုင်သူလည်း မရှိချေ။ ထိုသူတို့သည် ရှင်းလင်းသော အပါယ်လမ်း၌သာ ရှိ၏။</p>
၈၃။	<p>أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَغِي بِخَلْقِهِنَّ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُخَيِّبَ الْمُتَوْتَىٰ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٨٣﴾</p> <p>ကေနပ် ပရမတ်ဘုရားရှင်သည် မိုးများနှင့် မြေကမ္ဘာအား ဖြစ်တည်စေတော်မူခြင်း၊ ထိုဖြစ်တည်ပေးခြင်းအတွက် ယုတ်လျော့တော်မမူခြင်း၊ ရှင်ခြင်း သေခြင်းအား စည်းချိန်အလျောက် ဖြစ်စေခြင်းတို့ကို မသုံးသပ်မိသလော၊ ကေနပ်ပင် အရှင်သည် သဗ္ဗလုံးစုံအား စည်းချိန်ချမှတ်တော်မူနိုင်၏။</p>
၈၄။	<p>وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ ﴿٨٤﴾</p>

(၇၇) ဤသုတ်တော်တွင် ပြောဆိုသော ၇၇- ပုတုဇဉ် ဆိုသည်မှာ ဂျူးလူမျိုးထဲမှ တိုင်းရင်းသား ခေါင်းဆောင်များကို ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ သူတို့သည် ကိုယ်တော် မူဆာ၏ ကျမ်းတော်ကို ယုံကြည်သူများ ဖြစ်ကြောင်း သုတ်တော် (၃၀) တွင် ဆက်လက်ပြောဆို ထားပေသည်။ ထို့ပြင် သုတ်တော် (၁၀) တွင်လည်း ဂျူးလူမျိုးထဲမှ ယုံကြည်လာသူများ ရှိကြောင်း ထောက်ပြထားပေသည်။ ဤသုတ်တော်ပါ ပြောဆိုချက်နှင့် ၇၂:၁ တွင် ပြောဆိုချက်များသည်လည်း ဆက်စပ်ခြင်း ရှိနေပေသည်။ ၇၇ ဆိုသော ဝေါဟာရရှင်းတမ်းကို ၆:၁၀၀ တွင်ကြည့်ပါ။ ၇၇ များသည် လူသားပင် ဖြစ်ကြောင်း သူတို့၏ လူမျိုး **قَوْمِهِمْ** (ကောင်းဝိမိဟင်မ်) ဟူသည့် စကားလုံးက ခိုင်မာလုံလောက်စွာ ထောက်ပြထားပေသည်။

	<p style="text-align: right;">﴿تَكْفُرُونَ﴾</p> <p>ဖိုးကွယ်သော သူတို့အား အပူမီးထံသို့ အသင့်ရောက်စေသော နေ့ကာလ၌၊ ဤသည် အမှန် မဟုတ်လောဟု မေးသော် သူတို့က “ကံကြမ္မာရှင်အား တိုင်တည်လျက်၊-အမှန်ပင် ဖြစ်၏။” ဟု ဆိုကြ၏။ အရှင်က “သင်တို့၏ ဖိုးကွယ်ခဲ့မှု များကြောင့် ဝင့်ကြွေးဒဏ်အား မြည်းစမ်းကြလော့” ဟု မိန့်တော်မူမည်” ဟု ဖြစ်၏။</p>
၃၅။	<p style="text-align: center;">فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ بَلَاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ ﴿﴾</p> <p>သို့ဖြစ်၍၊ လောကဓံအား ကြံ့ကြံ့ခိုင်နိုင်သော သည်းခံပါရမီရှင် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များ ကဲ့သို့ သင်သည်လည်း သည်းခံပါရမီရှိလော့။ ၎င်းတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ စိတ်မစောလင့်၊ ၎င်းတို့အား ကတိပေးထားသည့် အတိုင်း ၎င်းတို့ မြင်တွေ့ရသော နေ့ကာလ၌ ၎င်းတို့သည် တစ်နေ့တာ၏ တစ်နာရီမျှသာ နေခဲ့ရသည်ဟု ခံစားရလတ္တံ့။ ဓမ္မကို ရင့်သန်စေလော့၊ ယုတ်မာသော လူမျိုးမှအပ အခြား တိမ်ကောရသူ ရှိလေသလော့။^{၉၇၃}</p>

(၉၇၃) ကိုယ်တော်မူဟုမ္မဒ်သည် ခေတ်သစ်ကမ္ဘာ၏ သစ္စာတရား၊ လူ့အခွင့်အရေး၊ အမျိုးသမီး အခွင့်အရေး၊ လူတန်းစား တိုက်ဖျက်ရေးများ အတွက် စံပြုခေါင်းဆောင် ဖြစ်ပေသည်။ ကိုယ်တော် မတိုင်မှီကလည်း ထိုကဲ့သို့ ခေါင်းဆောင် ဉာဏ်စဉ်တော်ဆောင်များ ရှိခဲ့ကြောင်းကို ကုရ်အာန် ကျမ်းတော်တွင် အလီလီ အဖန်ဖန် တင်ပြထားပေသည်။ ထိုကိုယ်တော်များသည် ပုံပွဲ ဆရာကြီးများ၊ ဒဏ္ဍာရီ ဇာတ်လိုက်များ မဟုတ်ချေ။ အမှန် တကယ် ပွင့်ပေါ်ခဲ့၍ အမှန်တကယ် အနစ်နာခံလျက် လူသားတို့၏ ဘဝများကို အလင်းရောင် ဆီသို့ ပို့ပေးခဲ့သော ကျေးဇူးရှင် ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယခုခေတ် ယခုကမ္ဘာအတွက် သစ္စာတရားကို မြတ်နိုးသော၊ လူ့အခွင့်အရေးကို မြတ်နိုးသော၊ လူသားတို့၏ မိရိုးဖလာ အမှောင် ကျနေမှုများကို တော်လှန်ပယ်ဖျက်လိုသော ခေါင်းဆောင်တိုင်းအတွက် ကိုယ်တော် မူဟုမ္မဒ်သည် စံပြုခေါင်းဆောင်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ တော်လှန်ရေး ခေါင်းဆောင်တိုင်းအတွက် အတိုက်အခံ ရန်သူမှာ ရှိနေစမြဲပင်၊ သို့သော် ထိုရန်သူ သို့မဟုတ် အတိုက်အခံတို့အား ပုံပွဲ ဟူ၍ မန်းမှုတ် ချေမှုန်းပစ်၍ မရပေ။ အတိုက်အခံများသည်လည်း လူသားဂုဏ်ရည်ဖြင့် မွေးဘွားကြီးပြင်းလာသူများ ဖြစ်ပေရာ- သူတို့အားလည်း အချိန်ကာလ စောင့်ပေး ထားရသည်ပင်- မိမိ၏ လူသားတို့အပေါ် ထားသော စေတနာစောကြောင့် သူတို့အား ချက်ချင်းလက်ငင်း ပပျောက်သွားစေရန် ပြုလုပ်ပစ်၍ မရပေ။ သူတို့သည်လည်း လူသားများပင် ဖြစ်၍၊ သူတို့အားလည်း စေတနာထားခံရသူများ၏ ဘောင်တွင် သတ်မှတ်ရမည် ဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ သူတို့အား ပြုပြင်ချိန်ပေးထားလျက်- “ဓမ္မအား ရင့်သန်စေရမည်” ဖြစ်သည်။ တနည်းအားဖြင့် သူတို့အားလည်း အမှန်တရားတည်းဟူသော ဓမ္မကို ခံစားတတ်၊ ခံစားနိုင်ရန် လမ်းဖွင့်ပေးရမည် ဖြစ်သည်။ အမှားတရား၌ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သူတို့သည် အမှန်တရားသို့ ဘက်ပြောင်းလျှင် သူ၏ တန်ဖိုးမှာ ကြီးကျယ်လှပေသည်။ ထိုသူတို့၏ ဘက်ပြောင်းခြင်းသည် လောကကိုအောင်နိုင်ရန် အလွန်အထောက်အကူ ဖြစ်ကြောင်း- တစ်နေ့တာ ၏ တစ်နာရီမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် သစ္စာတရားတော်လှန်ရေးကာလ တစ်နေ့တာကြာမြင့်နေချိန်တွင် သူတို့က ဘက်ပြောင်းလိုက်လျှင်- တစ်နာရီခန့်သာ ကြာမြင့်တော့မည် ဖြစ်သည်ဟု ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။- ထို့ပြင် ကျမ်းတော်က “လူသားများ ဖြစ်ပါလျက်- ဘက်မပြောင်းလိုဘဲ ရပ်တည်နေသူသည် ယုတ်မာသော လူသားများသာ ဖြစ်သည်” ဟု ဆိုပေသည်။ တနည်းအားဖြင့် သူတို့၏ လက် အောက်လူသားများ အပေါ် စေတနာခံခြင်း၊ မေတ္တာမထားခြင်း၊ လက်အောက်ဝယ်သား တို့၏ အနာဂါတ်အတွက် တိုးတက်လိုစိတ် မရှိသူများ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုပေသည်။ ထိုသူများသည်လည်း နောက်မျိုးဆက်များ၏ မျိုးခြင်းကို မြေမျိုသကဲ့သို့ ခံစားရမည့် သူများသာ ဖြစ်ပေသည်။